

Jeg kan ikke tro andet, end at det er derfra Forskellen maa hidrøre. Som bekendt besørger jo Betalingen af Marchpenge af Lægdsforstanderen, d. v. s. Retsbetjenten, efter de faste Regler, som de hver for sig have paa sit Sted, og naar de skulle rejse hjem, faa de Pengene udbetalte gennem Afdelingen, men Afdelingen sender saa Regning til Lægdsforstanderen, faar Pengene udbetalte af ham, og saa kommer Regnskabet ind til den sædvanlige Revision af Statens Udgifter. Skulde der være fremkommet en eller anden Unøjagtighed aligevel, er der ikke andet at gøre end at henvende sig til Justitsministeriet, og saa vil det naturligvis blive oplyst. Men efter hvad der foreligger, kan der formentlig ikke være Tale om og er der heller ikke nogen som helst Grund til at foretage Forandring i de hidtil gældende Regler, som skrive sig fra en Lov af ikke meget gammel Dato og fra senere Cirkulærer i Henhold til Løven.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (S. Bojesen) gjorde under en Henvendelse til Indenrigs- og Finansministeren i Forening angaaende Anvendelsen af Bestemmelserne i Sønæringsloven af 25de Marts 1892 en Bemærkning, som foranlediger mig til nogle Udtalelser, idet han omtalte, at de Skibe, der besørger Persontrafikken i Øresund, være ganske overordentlig overstuede. Nu kan det være noget tvivlsomt, hvad dermed er sigtet til, thi man kan jo tænke sig en Overstuvning paa forskellig Maade. I Loven om Tilsyn med Dampskibe af 24de Marts 1875 er det bestemt, at det for ethvert Skib, der besørger Persontrafik i regelmæssig Fart, skal fastsættes, hvor mange Personer der som det største Antal kan medtages paa Skibet som Passagerer, og dette bliver at bestemme ved de i Loven omtalte Syn af sagkyndige Mænd. Nu kan der maaske for Sundskibenes Vedkommende rejses Tvivl om, hvorvidt det Antal Personer, som disse Skibe kunne føre med sig, er ansat for højt eller ikke, men derved er der ikke noget at gøre, thi det er en Gang blevet fastsat ved lovlig Syn. Hvis man skulde mene, at der i saa Henseende er begaaet Fejl med Hensyn til et enkelt Skib, kan man, om man vil, forelægge Sagen for Justitsministeriet og søge nærmere at dokumentere det, og saa kan der blive Spørgsmaal om ved næste Syn, som foretages af Skibet, at faa Fejlen rettet. Jeg antager imidlertid ikke, at det er det, som det ærede Medlem har haft for Øje, men det, han vistnok har ment, er, at disse Skibe

kunne føle sig fristede til ved paakommende Lejligheder at tage flere Personer om Bord, end de ere berettigede til, en Fristelse, der stundom kan ligge nær for en villig Kaptejn. Naar der f. Eks. en Sommersøndag er en stor Mængde Folk ude i Dyrehaven og andre Steder, og det bliver daarligt Vejr, og saa en stor Mængde af dem søger at komme med Skibet, kan der, selv om Kaptejnen siger, at han ikke kan tage flere med, være en overmaade stor Fristelse for ham til at give efter for Folks Raab om at komme med; det samme kan naturligvis ske, naar Skibet gaar her fra København. Jeg skal imidlertid derom bemærke, at jeg ikke tror, at noget saadant sker. Jeg har nemlig særlig beskæftiget mig med dette Spørgsmaal, og jeg har, først og fremmest, fordi man har talt til mig om, at noget saadant skulde finde Sted, undersøgt Sagen nærmere og forhandlet med Politidirektøren her i København derom. Han forklarede, at der ved Skibenes Afgang her fra København blev ført et meget omhyggeligt Tilsyn med, at de ikke vare overlæssede. Jeg rejste dernæst Spørgsmaalet for de her til København ankommende Skibes Vedkommende. Sagen er jo den, at bliver et Skib overlæst, vil det saa godt som altid være Tilfældet, at det er overlæst her fra København, idet det skal aflevere sine Passagerer langs Kysten, eller naar det kommer her til København, fordi det efterhaanden indsamler sine Passagerer paa Vejen. Jeg opfordrede derfor Politidirektøren til at sørge for, at der, naar Skibene kom ind saadanne Dage, hvor der var mange rejsende, blev foretaget en Eftertælling, uden at Kaptejnerne vidste det, og hvis det viste sig, at der var for mange Passagerer, uden Barmhertighed give dem Mulkt for derved at støtte dem i deres Modstand mod at tage flere om Bord, end de behøvede. Jeg fik selvfølgelig Tilsagn fra Politidirektøren om, at han vilde lade det gøre, og jeg ved ogsaa, at han senere har gjort det, men der synes ikke i saa Henseende at foreligge noget, som egner sig til Paatale fra Øvrighedens Side.

Jeg har endnu kun tilbage nogle Bemærkninger, som jeg vil fremføre i Anledning af en Bemærkning fra den ærede Folketingsmand for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Han gjorde en Bemærkning om to Cirkulærer fra Justitsministeriet i indeværende Aar angaaende snævre Skorstene paa Landet. Det er mig nu ikke ganske klart, hvad det ærede Medlem egentlig tilsigtede, jeg opfattede